

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 53.014 van 19 april 1995
in de zaak A. 61.961/IV-14.971.**

In zake : 1. de n.v. Herman VERBOVEN,
2. de b.v.b.a. IBERCAR,
3. de n.v. DELTA MOTOR CYCLE,
4. de b.v.b.a. MOTORHUIS FRAUSSEN,
5. de b.v.b.a. Wim MOTORS,
6. de b.v.b.a. MOTORSPORT DIMO,
7. de n.v. G.S.M.,
8. de n.v. MOTO'S DESCHOUWER,
9. de n.v. ERIXHONDA,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat B. GOOSSENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Verkeerswezen.

R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. HERMAN VERBOVEN, de b.v.b.a. IBERCAR, de n.v. DELTA MOTOR CYCLE, de b.v.b.a. MOTORHUIS FRAUSSEN, de b.v.b.a. Wim MOTORS, de b.v.b.a. MOTORSPORT DIMO, de n.v. G.S.M., de n.v. MOTO'S DESCHOUWER en de n.v. ERIXHONDA, op 20 januari 1995 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van "het rondschriften TDT/3125/94-CC6 van de Directeur-generaal van het Bestuur van de Verkeersreglementering en de Infrastructuur van 21.11.1994 met als onderwerp : de individuele goedkeuringen van parallel ingevoerde twee- of driewielers";

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 1 maart 1995, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 14 maart 1995;

Gelet op de mededeling van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat B. GOOSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Bestuurssecretaris L. CLOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 houdende algemeen reglement op de technische eisen waaraan de bromfietsen, de motorfietsen en hun aanhangwagens moeten voldoen bepaalt :

"§ 1. Elk voertuig dat in België gebouwd of gemonteerd is of dat in België ingevoerd is onder dekking van een aangifte ten verbruik moet het voorwerp van een goedkeuring per type uitmaken.

Die goedkeuring, verleend door de Minister van Verkeerswezen of zijn gemachtigde, is bestemd om vast te stellen of het voertuig voldoet aan de voorschriften van dit besluit.

...

§ 2. Het te koop stellen en de verkoop met het oog op aanwending op de openbare weg, evenals het op de openbare weg in verkeer brengen van voertuigen die niet volstrekt gelijkvormig zijn met het overeenkomstig § 1 goedgekeurde type, is verboden.

§ 3. De Minister van Verkeerswezen of zijn gemachtigde kan, bij wijze van uitzondering, de goedkeuring en het in verkeer brengen van een voertuig als alleenstaand geval toelaten volgens de procedure en de goedkeuringsvoorwaarden die hij vaststelt.

Dergelijke toelating mag slechts verleend worden mits de verzoeker kan bewijzen dat :

a. ofwel de in de artikelen 3 tot 7 van dit besluit bedoelde goedkeuringsprocedure niet te verwezenlijken is en dat het een voor zijn persoonlijk gebruik bestemd voertuig geldt;

b. ofwel het voertuig werd ingevoerd ter gelegenheid van een verhuizing door een persoon die in het buitenland gevestigd was en die zich, hetzij tijdelijk, hetzij definitief, in België vestigt";

1.2. Nu blijkt, zoals verzoekers stellen, de administratieve praktijk te zijn gegroeid dat verzoekers de door hen in België te koop aangeboden motorfietsen rechtstreeks bij de verwerende partij lieten "keuren" overeenkomstig het hiervoren overgeschreven artikel 3, § 3, van het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 en dat een ambtenaar ter plaatse kwam indien een groot aantal motorfietsen gekeurd moest worden, dit alles wegens slechte ervaringen van de onafhankelijke verkopers met het aanvragen van de dokumenten via de officiële mandatarissen, meestal de officiële invoerders van de betrokken fabrikanten.

1.3. Naar verluidt omdat de reglementering wat al te soepel werd geïnterpreteerd, komt dan de bestreden circulaire van 21 november 1994, ondertekend door directeur-generaal COURTOIS, "namens de minister" welke luidt als volgt :

"Met deze circulaire wens ik de reglementering in verband met de goedkeuring als enig voertuig van twee- of driewielers te verduidelijken.

A. De procedure goedkeuring als enig voertuig is onderworpen aan volgende regels :

- 1) De aanvraag tot goedkeuring moet ingediend worden door de gebruiker en hij moet de reden opgeven waarom de procedure voor het bekomen van een gelijkvormigheidsattest via de officiële invoerder onmogelijk is.
- 2) De aanvrager moet een copie voorleggen van het douanedocument (IM4 of COM4 of EU-copie van het vignet is onvoldoende), het eventueel buitenlands inschrijvingsbewijs en de factuur, en hij moet een fiscale zegel van 200 BF bij zijn dossier voegen.
- 3) Er wordt een ontvangstmelding van de aanvraag verstuurd, waarin het refertenummer vermeld wordt, evenals het bericht dat de aanvrager een retributie van 1.600 BF dient te betalen. De identificatie en het onderzoek van het voertuig zullen slechts gebeuren na ontvangst van die retributie.
- 4) Het individueel P.V.G. wordt opgemaakt op naam van de gebruiker en wordt naar hem verstuurd.
- 5) De procedure mag niet worden gebruikt voor beroepsmensen zoals garagisten, import-export-firma's enz.

B. De procedure onder A is van toepassing voor de dossiers die momenteel in behandeling zijn en uiteraard ook voor alle nieuwe dossiers";

2. Overwegende dat bij vergelijking met wat is bepaald in de bestreden circulaire en wat is bepaald in § 3 van artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1974, moet worden besloten dat de circulaire niets anders doet dan overnemen, uitwerken en in herinnering brengen wat in voormelde § 3 staat, te weten, dat het gaat om een uitzonderingsregeling, dat moet worden aangetoond waarom de normale procedure van goedkeuring via de gemachtigde van de constructeur niet mogelijk is en dat de speciale procedure alleen geldt voor voertuigen welke met het oog op persoonlijk gebruik worden geïmporteerd; dat met andere woorden de circulaire beoogt de reglementering opnieuw toe te passen zoals het hoort en een einde te maken aan "de gegroeide administratieve praktijk" welke daarvan afweek; dat de bestreden circulaire derhalve de rechtstoestand niet wijzigt, ofschoon ze misschien wel aan de feitelijke toestand van de verzoekende partijen iets verandert;

3.1. Overwegende dat verzoekers weliswaar aanvoeren dat het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel worden geschonden alsmede het beginsel van de niet-retroactiviteit van administratieve rechtshandelingen; dat de door verzoekers ingeroepen beginselen echter niet geschonden kunnen zijn doordat van een niet met de reglementering overeenstemmende praktijk wordt afgestapt, zelfs met betrekking tot hangende aanvragen;

3.2. Overwegende dat verzoekers weliswaar ook de schending aanvoeren van artikel 30 van het E.G.-verdrag hetwelk maatregelen met gelijke werking als kwantitatieve beperkingen verbiedt; dat in de veronderstelling dat de verplichting een goedkeuring te verkrijgen voor elke, ook parallel ingevoerde twee- of driewieler, en wel in de regel via de gemachtigde van de constructeur, een schending uitmaakt van de ingeroepen verdragsbepaling, die schending moet worden gezocht in artikel 3 van het koninklijk besluit van 10 oktober 1974 en niet in de aangevochten circulaire; dat het argument als zou de praktijk waaraan de bestreden circulaire een einde wilde maken precies haar oorzaak hebben in de rechtstreeks uit artikel 30 van het E.G.-verdrag volgende en door het Hof van Justitie van de Europese Unie vastgestelde verplichting voor de overheid om zelf in te staan voor het goedkeuren van parallel ingevoerde twee- en driewielers, evenmin aantoonde dat de bestreden circulaire iets verandert aan de bestaande rechtstoestand; dat, immers, indien de stelling van verzoekers inzake de toepassing van artikel 30 van het E.G.-verdrag juist is, zij iedere concrete weigering van de verwerende partij om een parallel ingevoerd twee- of driewielig voertuig goed te keuren, rechtstreeks kunnen aanvechten, met of zonder de bestreden circulaire;

4. Overwegende dat de bestreden rechtshandeling geen voor vernietiging vatbare rechtshandeling uitmaakt; dat het beroep kennelijk niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zesendertigduizend frank, komen ten laste van de verzoe-
kende partijen, elk voor een bedrag van vierduizend frank.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien april 1900 vijfennegentig,
door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.